

Rep. Nr. 05/14

*

NB-005-13

*

Tegensprekelijke
beslissing van 28
januari 2014

*

Beroep tegen de
beslissing van 28
januari 2013 van de
Kamer van eerste
aanleg

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van : Dokter A..., specialist inwendige geneeskunde, wonend te XXXX

Appellant, die wordt bijgestaan door Mr. B , advocaat, met kantoor te XXXX

Tegen : RIZIV - Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Geintimeerde, voor wie zijn verschenen, dr C , geneesheer-inspecteur, en dhr. D..., attaché, ambtenaren bij geintimeerde .

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 26 november 2013 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV

*

* *

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder

- de dossiers NA-038-10 & NA-039-10 van de DGEC ;
- de bestreden beslissing van 28 januari 2013 van de Kamer van eerste aanleg, ter kennis gegeven met een aangetekende brief van 8 februari 2013;
- de akte van beroep van 7 maart 2013, ontvangen ter griffie op 8 maart 2013,
- de besluiten van geïntimeerde dd 3 juni 2013, neergelegd ter griffie op 3 juni 2013;
- de besluiten van appellant dd 29 augustus 2013, ontvangen ter griffie op 2 september 2013,
- de oproepingsbrieven van 8 november 2013,

Gehoord op de openbare terechtzitting van 26 november 2013:

- mr B in de uiteenzetting van de middelen en besluiten namens appellant,
- dr. A... in zijn toelichting;
- dr. C... in de uiteenzetting van het technische luik van de besluiten van namens de geïntimeerde,
- dhr D in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en besluiten namens de geïntimeerde.

De debatten, gevoerd in het Nederlands, werden daarna gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de openbare terechtzitting van 28 januari 2014.

VOORWERP VAN HET GESCHIL

1. Feiten verwezen naar de Kamer van eerste aanleg

Er werd een onderzoek ingesteld door de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (DGEC) inzake de realiteit en conformiteit van de geneeskundige verstrekkingen die door dr. A. werden aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering

Dr. A.. werden de volgende inbreuken ten laste gelegd:

1 Dr A . rekent ten onrechte verstrekking 471380 K 40 (studie van de ventilatiemechaniek) aan bij verzekerden waarbij tevens toezicht op de continue ademhaling op de dienst Intensieve Zorgen werd aangerekend. De studie van de ventilatiemechaniek is een van de elementen die bijdragen tot dit toezicht, waarvoor de nomenclatuur forfaitair vergoedbare honoraria heeft ontworpen Zij mag niet afzonderlijk worden aangerekend

Artikel 13 § 2, 8° van de nomenclatuur bepaalt trouwens dat het continu toezicht in vivo niet mag worden aangerekend op basis van de verstrekkingen opgenomen in artikel 20

Subsidiar werd ook tijdens het weekend het bijkomend honorarium voor de 's nachts, tijdens het weekend of op een feestdag verrichte dringende verstrekkingen, ten onrechte aangerekend

Reglementaire basis

* Nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen bijlage bij het K B. van 14/9/1984 en latere wijzigingen

Artikel 13 § 1

"Installatie van en toezicht op gecontroleerde of geassisteerde continue ademhaling, onder tracheale intubatie of tracheotomie buiten de narcose, de onder nr. 350033 - 350044 bedoelde verstrekking mag worden bijgerekend:

211013-211024 De eerste
dag.... N 192

211035-211046 Van de tweede tot de eenentwintigste dag, per
dag ..N 168

Artikel 13 § 2, 8°

Het continu toezicht in vivo, met of zonder registraties van fysiologische of biochemische parameters, mag niet worden aangerekend op basis van de verstrekkingen die zijn opgenomen in de artikelen 3, 14, 20, 22 of 24.

Artikel 20 b)

471376-471380 ** Studie van de
ventilatiemechaniek K 40

Artikel 26 § 1

Bijkomend honorarium voor de 's nachts, tijdens het weekend of op een feestdag verrichte dringende verstrekkingen, met uitzondering van de in § 8 vermelde verstrekkingen.

599616-599620 Voor de verstrekkingen waarvan de betrekkelijke waarde hoger

is dan K 25 of N 42 of I 42 en gelijk aan of lager dan K 50

of N 85 of I 85 ...K 40

Ten laste gelegd

In totaal werden 416 verstrekkingen 471830 K 40 ten laste gelegd uit de periode van 2-01-2007 t/m 26-06-2008 bij 174 verzekerden voor een totaal bedrag van € 17.714,26.

Subsidiair werden 43 verstrekkingen 599620 K 40 ten laste gelegd voor een bedrag van € 2.609,51.

Deze bedragen werden niet terugbetaald.

2 Dr A rekent ten onrechte verstrekking 476265 K 40 (Monitoring Holter) aan bij verzekerden waarbij tevens continu toezicht op de hartfunctie op de dienst Intensieve Zorgen werd aangerekend. De monitoring is een van de elementen die bijdragen tot dit toezicht, waarvoor de nomenclatuur forfaitair vergoedbare honoraria heeft ontworpen Zij mag niet afzonderlijk worden aangerekend.

Artikel 13 § 2, 8° van de nomenclatuur bepaalt trouwens dat het continu toezicht in vivo niet mag worden aangerekend op basis van de verstrekkingen opgenomen in artikel 20.

Subsidiair werd ook tijdens het weekend het bijkomend honorarium voor de 's nachts, tijdens het weekend of op een feestdag verrichte dringende verstrekkingen, ten onrechte aangerekend

Reglementaire basis

Nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen bijlage bij het K B van 14/9/1984 en latere wijzigingen

Artikel 13 § 1

Continu toezicht op de hartfunctie (met of zonder toezicht op andere vitale waarden) met een waaktoestel dat op zijn minst bestendig het electrocardiogram volgt, inclusief de eventuele registraties, buiten de narcoses, de heelkundige en verloskundige bewerkingen en

buiten de functionele harttests:

212015-212026 De eerste dag N 80

212030-212041 De tweede en derde dag, per dag N 60

Continu toezicht op de hartfunctie (met of zonder toezicht op andere vitale waarden) met een waaktoestel dat, benevens het electrocardiogram, op zijn minst bestendig een van de volgende parameters volgt de arteriele druk door middel van een intra-arteriele catheter, de intracavitare of pulmonale druk door middel van een intracardiale catheter, de intracraniale druk door middel van een intracranieële catheter (buiten de narcoses, de heelkundige en verloskundige bewerkingen en buiten de functionele harttests), inclusief de eventuele registraties

214012-214023 De eerste dag N 192

214034-214045 De tweede, derde, vierde en vijfde dag, per dag N 168

Artikel 13 § 2, 8°

Het continu toezicht in vivo, met of zonder registraties van fysiologische of biochemische parameters, mag niet worden aangerekend op basis van de verstrekkingen die zijn opgenomen in de artikelen 3, 14, 20, 22 of 24

Artikel 20 e)

476254 476265 Monitoring Holter continue electrocardiografische analyse gedurende ten minste 24 uur, door middel van een draagbaar toestel, inclusief de raadpleging bij het plaatsen en het wegnemen van het toestel met protocol en mogelijkheid tot reproduceren van een deel van de tracés. K 40

Artikel 26 § 1

Bijkomend honorarium voor de 's nachts, tijdens het weekend of op een feestdag verrichte dringende verstrekkingen, met uitzondering van de in § 8 vermelde verstrekkingen.

599616-599620 Voor de verstrekkingen waarvan de betrekkelijke waarde hoger is dan K 25 of N 42 of I 42 en gelijk aan of lager dan K 50

of N 85 of I 85 ...K 40

Ten laste gelegd

In totaal werden 269 verstrekkingen 476265 K 40 ten laste gelegd uit de periode van 6-01-2007 t/m 23-06-2008 bij 230 verzekerden voor een totaal bedrag van € 11.481,64.

Subsidiair werden 66 verstrekkingen 599620 K 40 ten laste gelegd voor een bedrag van € 4.020,04.

Dit bedrag werd niet terugbetaald

3 Dr A . rekent meer verstrekkingen exsufflatie (471520 K 30 of 471542 K 15) aan dan reglementair toegelaten is

Reglementaire basis :

Nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen: bijlage bij het K B van 14/9/1984 en latere wijzigingen

Artikel 20 b)

** Exsufflatie van spontane pneumothorax, inclusief radioscopie (maximum 4 exsufflaties) .

471516-471520 Eerste exsufflatie K 30

471531-471542 De volgende K 15

Ten laste gelegd

In totaal werden 8 verstrekkingen 471520 K 30 en 101 verstrekkingen 471542 K 15 ten laste gelegd uit de periode van 9-01-2007 t/m 16-06-2008 bij 25 verzekerden voor een totaal bedrag van € 2.104,06. Dit bedrag werd niet terugbetaald

De ten onrechte aangerekende bedragen werden niet terugbetaald.

De verstrekkingen zijn ingediend bij de verzekeringsinstellingen binnen een periode van twee jaar vóór de datum van de Pro-Justitia

2. Betwiste beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 28 januari 2013

De Kamer van eerste aanleg verklaarde de tenlasteleggingen bewezen en weerhield deze.

Dr. A... moest de ten onrechte aangerekende verstrekkingen ten belope € 53 748,09 terugbetalen aan de verplichte ziekteverzekering

Bovendien legde Kamer van eerste aanleg aan dr A . een administratieve geldboete van € 30 030,43 op

De beslissing wordt betwist.

BEROEPSGRIEVEN

1. Standpunt van appellant

Appellant vraagt in zijn besluiten aan de Kamer van beroep

- *in hoofdorde* het ingestelde beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens de procedure lastens dr A nietig en zonder gevolg te verklaren, minstens de tenlasteleggingen 1, 2 en 3 ongegrond te verklaren.

- *In uiterst ondergeschikte orde* de eventuele administratieve geldboete volledig op te schorten

De appellant voelt zich gegriefd door de door hem bestreden beslissing omwille van volgende grieven

- Wat de tenlasteleggingen 1 en 3 betreft is de omschrijving van de tenlasteleggingen niet duidelijk. De appellant verwijst met name naar de duidelijke tekst van enerzijds het KB van 20 september 2012 en het arrest van de Raad van State nr 123 741 XXXX/ RIZIV dd 22.10.2003
- Wat betreft de tenlastelegging 2 er geen inbreuk kan worden weerhouden nu de nomenclatuur duidelijk moet geformuleerd zijn en niet door deductie mag worden geïnterpreteerd
- De zaken in ieder geval verjaard zijn
- De processen-verbaal slordig werden opgesteld en er discrepanties zijn in de namen en aantallen van de verzekerden

- De onderlinge referenties tussen de pv's, de inventaris van het dossier niet overeen stemmen
- De bevoegde diensten nalaten om zijn beroep ingesteld op 20 oktober 2006 en gekend onder rolnummer 30/06 van de Kamer van Beroep te behandelen.
- De sanctie niet gemotiveerd is
- De samenstelling van de dienst voor Geneeskundige controle onregelmatig werd samengesteld.
- De KB's nummers 78 en 79 niet rechtsgeldig zijn aangezien de tekst in de publicatie in het Belgisch Staatsblad verschilt dan deze van het KB zelf
- De rechten van verdediging van appellant geschonden werden door de niet tijdige kennisgeving van de pv's
- De Kamer van Beroep geen onpartijdig orgaan is

2. Standpunt van geïntimeerde

Geïntimeerde vraagt dat aan de Kamer van beroep de beslissing a quo te bevestigen, in de zin van :

- de tenlasteleggingen bewezen zijn en terecht werden weerhouden,
- dr A... de terugbetaling van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen ten belope van € 53.748,09 werd opgelegd

Wat betreft het opleggen van een administratieve geldboete, verwijst geïntimeerde naar de rechtspraak van de Kamer van beroep dat de geldboete van het Sociaal Strafwetboek moet worden toegepast. Geïntimeerde vraagt dat de Kamer een administratieve geldboete overeenkomstig artikel 101 van het Sociaal strafwetboek zou opleggen.

BEOORDELING

I Over de verschillende excepties

II Over de Schending van de Rechten van Verdediging

Ten onrechte stelt de appellant dat zijn rechten zouden zijn geschonden en dat de Kamer van Beroep geen onpartijdig administratief rechtscollege zou zijn.

De programmawet van 13 december 2006 heeft de ZIV-wet grondig gewijzigd. Overeenkomstig artikel 142, § 2 van de ZIV-wet is thans de Kamer van eerste aanleg bevoegd om kennis te nemen van de dossiers boven de 25 000 €.

In het dossier van appellant werd het onderzoek ingesteld door de geneesheren-inspecteurs van de Dienst voor geneeskundige Controle en Evaluatie

Het dossier werd voor het eerst beoordeeld door de Kamer van Eerste Aanleg, welk, zoals wettelijk voorgeschreven voorzien, is samengesteld uit een Voorzitter-magistraat, bijgestaan door enerzijds twee leden-geneesheren uit de verzekeringsinstellingen vertegenwoordigen en anderzijds twee leden geneesheren die het geneesherenkorps vertegenwoordigen

Ten onrechte stelt de appellant dat de leden van het Comité die hij in zijn conclusies aanhaalt, die worden voorgedragen door de representatieve beroepsorganisaties, zouden betrokken zijn in de samenstelling van de Kamer van Eerste Aanleg of de Kamer van Beroep.

Zowel de Kamer van Eerste Aanleg als de Kamer van Beroep werden rechtsgeldig samengesteld. Tegen het benoemingsbesluit van huidige leden van de Kamer van Eerste Aanleg en Kamer van Beroep werd geen beroep tot vernietiging ingesteld bij de Raad van State. De regelmatigheid van de samenstelling kan wettelijk niet worden betwist.

De Kamer van Eerste Aanleg en Kamer van Beroep zijn ontegensprekelijk administratieve rechtscolleges met volledig rechtsmacht en bieden alle garanties op onpartijdigheid en onafhankelijkheid. Het recht op een eerlijk proces in de zin van artikel 6 EVRM is dan ook gewaarborgd. Alle leden van de Kamer van Eerste Aanleg en Kamer van Beroep oordelen in volle vrijheid en naar eer en geweten over het geschil. Daarenboven heeft in de Kamer van Beroep de voorzitter- beroepsmagistraat alleen stemrecht. Terecht stelt de geïntimeerde dat de administratieve rechtscolleges evenwichtig zijn samengesteld (zie en vgl. Rvs Nr. 163.774 dd; 19 oktober 2006, www.raadvanstate.be, hier navolgbaar)

De Kamer van Beroep stelt vast dat alle processen-verbaal van verhoor en vaststelling regelmatig werden opgesteld en tijdig ter kennis werden gebracht aan appellant. De wettelijke bewijswaarde van het proces-verbaal van vaststelling is onverkort.

Appellant heeft zich zowel voor de Kamer van Eerste Aanleg als huidige kamer van Beroep in rechte kunnen verweren en heeft van dit recht daadwerkelijk gebruik gemaakt. De Kamer van Beroep wijst naar de verschillende conclusies die door de appellant werden neergelegd en het gemotiveerd verzoekschrift tot hoger beroep. Alle verweermiddelen heeft appellant ook in openbare terechtzitting kunnen doen gelden. Er is geen sprake van schending van enig recht van verdediging. Zowel de Kamer van Eerste Aanleg als huidige kamer van beroep hebben het recht van appellant op een eerlijk proces gewaarborgd.

I II Over de wettelijkheid van de KB's nummers 78 en 79

Appellant stelt dat er een probleem is wat de rechtsgeldigheid betreft van de K.B.'s nummers 78 en 79. De Kamer van Beroep stelt evenwel vast dat appellant niet bewijst dat de teksten van de Koninklijke besluiten verschillend zou zijn dan deze gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

In een antwoord op een Parlementaire vraag (*Parl. Stukken Senaat*, Analen 4-32, vraag nr 4-319) heeft de staatssecretaris voor de Coördinatie, de heer E. geantwoord dat de wettelijkheid van hoger vermelde besluiten niet kan worden betwist.

De exceptie van onwettigheid wordt dan ook afgewezen.

I III Over het dossier hangend voor de Kamer van Beroep

De appellant stelt dat zijn rechten geschaad zijn omdat nog niet is geoordeeld over zijn beroep in de zaak gekend onder rolnummer 36/06.

De Kamer van Beroep stelt vast dat appellant nalaat om stukken neer te leggen waaruit zou blijken dat de door hem vermelde zaak relevant zou zijn ter beoordeling van huidig beroep.

De Kamer van Beroep zoals samengesteld in huidige zetel heeft geen kennis van de andere zaak. Bij gebreke van overlegging door appellant van de zaak gekend onder rolnummer 36/06 kan de Kamer van Beroep, zoals samengesteld in huidige zaak, hierover geen standpunt innemen. De bewering van appellant dat zijn rechten geschaad zouden zijn, wordt geenszins bewezen.

Deze exceptie wordt dan ook afgewezen als ongegrond.

II. Over de tenlasteleggingen

II.1. Eerste tenlastelegging

De appellant heeft gelijk wanneer hij opmerkt dat de nomenclatuur duidelijk moet zijn zodat de betrokken zorgverlener op de hoogte is of hij al dan niet een inbreuk pleegt door de nomenclatuur en de toepasselijke interpretatieregels niet na te leven.

De appellant kan echter niet gevolgd worden in zijn argumentatie dat in casu de tenlasteleggingen en de door de geïntimeerde weerhouden reglementaire bepalingen niet duidelijk zouden zijn.

Wat de eerste tenlastelegging betreft wijst de geïntimeerde terecht op het feit dat uit de tekst van artikel 13, § 2, 8° van de nomenclatuur duidelijk blijkt dat het continu toezicht in vivo niet mag worden aangerekend op basis van de verstrekkingen opgenomen in artikel 20.

Het Koninklijk Besluit van 20 september 2012 (B.S. 18 oktober 2012) voegt niets toe aan de duidelijke tekst van voormeld artikel 13, § 2, 8° van de nomenclatuur.

Terecht werd in de bestreden beslissing geoordeeld dat appelland zeer goed op de hoogte was van de reglementaire bepalingen die hem ten laste werden gelegd

Uit het proces-verbaal van vaststelling blijkt duidelijk dat de studie van de ventilatiemechaniek één van de elementen is die bijdragen tot het toezicht op gecontroleerde of geassisteerde ademhaling. Deze mag op grond van artikel 13, § 2, 8° van de nomenclatuur in geen geval afzonderlijk worden aangerekend.

De inbreuk is genoegzaam bewezen

II II Tweede tenlastelegging

Dezelfde redenering gaat op voor wat betreft tenlastelegging 2. Op basis van de duidelijke tekst van artikel 13, § 2, 8° van de nomenclatuur mag de verstrekking 476265 K 40 (Monitoring Holter) niet afzonderlijk worden aangerekend aangezien deze monitoring één van de elementen is die bijdragen tot het continu toezicht op de hartfunctie waarvoor de nomenclatuur forfaitair vergoedbare honoraria heeft ontworpen

Op basis van het proces-verbaal van vaststelling is deze inbreuk genoegzaam bewezen.

II III Derde tenlastelegging

Terecht stelt de geintimeerde dat de tekst van de nomenclatuur overduidelijk is. In de omschrijving van de nomenclatuur wordt duidelijk vermeld: " maximum 4 exsufficiaties "

Door de appellant werd in eenzelfde periode van behandeling meer dan 4 exsufficiaties aangerekend. Deze tenlastelegging is dan ook bewezen.

II.IV. Over de cijfers van de verzekerden en de prestaties

De appellant stelt dat door de Dienst verkeerde cijfers werden gehanteerd en dat daardoor de tenlastelegging op losse schroeven komt te staan.

Op de openbare terechtzitting heeft de geintimeerde echter gepreciseerd dat er een omkering van cijfers is geslopen in de synoptische tabel vermeld in de synthesesnota. De cijfers van de eerste rij en de tweede rij werden verwisseld.

De Kamer van Beroep stelt vast dat het om een materiele mislag gaat in een tabel doch dat uit basis van de gegevens vermeld in het hele dossier de cijfers na omwisseling exact zijn.

De bedragen weerhouden in de terugvordering zijn juist. De bestreden beslissing kan in dat opzicht worden bevestigd.

III Over de Sanctie

Wat de sanctie betreft, roept de appellant terecht in dat in toepassing van het algemeen beginsel van de het beginsel van de niet-retroactiviteit van de strengere strafwet, de minst zware sanctie dient te worden toegepast (zie en vgl. Cass. 29 september 1993, Arr Cass 1993, nr 383).

Terecht stelt de appellant dat dit de sanctie is bepaald door artikel 225,3° van het Sociaal Strafwetboek zoals in voege op het tijdstip

van de inbreuken.

De Kamer van Beroep stelt vast dat de tenlasteleggingen ernstig zijn. De appellant heeft bewust de reglementaire bepalingen naast zich neergelegd, en dit niettegenstaande de tekst van artikel 13, § 2, 8° van de nomenclatuur meer dan duidelijk is.

In vergelijking met de huidige sancties én de bestreden beslissing komt de appellant door het principe van de toepassing van de minst strenge strafwet er goedkoop van af.

Daarom legt de Kamer van Beroep de maximum administratieve boete op, zijnde een geldboete van 250 €, verhoogd met 45 opdecimen. Er dient toepassing gemaakt te worden met de opdecimen geldig op het tijdstip van de feiten, en niet met de actuele opdecimen die verhoogd zijn vanaf 1 januari 2012 (zie en vgl. Cass. 12 december 1994, Arr. Cass. 1994, nr. 551, hier navolgbaar).

Concreet betekent dat de administratieve geldboete $250 \times 5,5 = 1\,375$ €.

*
* *

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006,

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement,

Recht doende op tegenspraak

Ontvangt het hoger beroep en verklaart het slechts gegrond voor wat betreft de sanctie

Bevestigt de bestreden beslissing wat de terugvordering betreft, doch doet de beslissing teniet voor het bedrag van de uitgesproken sanctie.

Opnieuw wijzende op dat punt

Veroordeelt de appellant om de geïntimeerde het bedrag van 1 375 € als administratieve geldboete te betalen.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 28 januari 2014 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- de heer Vincent DOOMS, Voorzitter van de Kamer van beroep,
- De heer Martin VOLCKE, griffier van de Kamer van beroep

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Vincent DOOMS

De Kamer van beroep de kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Vincent DOOMS, magistraat-Voorzitter, en dokter André TIELENS en dokter Eva TRAEY, vertegenwoordigers van de verzekeringsinstellingen, alsmede dokter Johan DIERICK en dokter Constantinus POLITIS, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van het geneesherenkorps; de leden-geneesheren hebben aan de beraadslaging deelgenomen bij wege van advies. De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier in de Kamer van beroep.

|